

י צרות לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: יי רֵאָה עֲנִי וְעֲמְלֵי וְשֹׂא לְכָל חַפְאוֹתַי: יט רֵאָה אוֹיְבֵי בִּי רְבוּ וְשִׁנְאָת חֲמָם שְׁנֵאוּנִי: כ שְׁמֶרְהָ נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ בִּי חֲסִיתִי בְּךָ: כא תָּם וַיֵּשֶׁר יִצְרוּנִי בִּי קִנְיַתְךָ: כב פֶּדֶה אֱלֹהִים מִיָּדַי אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף צָרוֹתָיו:

זוהר תהלים

מעוררים מעשה למעלה. ובאותו זמן נדחית אותה העולה מכל העם הקדוש למעלה, ומתקינים לאותה העולה כלי אחד עם עפר להשרות אותה העולה בתוכו, בסוד הכתוב (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו. (בראשית ג) ועפר תאכל כל ימי חיך. מכאן שלא צריך לנהג בזיון במקום שהוא. אף על גב שמעבירים אותו מהברית הזו, ומקומו כאשר נפרד מהברית הזו הוא עפר, (שהנה) שהרי אחר שהנחש ההוא העבר מלפני האדם, הקדוש ברוך הוא שם לו את מדורו בעפר, שכתוב ועפר תאכל כל ימי חיך. וכיון שהקדוש ברוך הוא כשהעביר אותו מלפני אדם, שם מדורו בעפר והתקין אותו, כך באותו גון ממש אנו צריכים כשמעבירים את העולה, להתקין לה עפר שיהיה בו המדור שלו. כל אדם צריך להקריב אותו בן קרבן לקדוש ברוך הוא, בשמחה, ברצון הלב, להכניסו תחת כנפי השכינה, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא שהוא קרבן שלם שיתקבל ברצון. והקרבן הזה, כמו קרבן הבהמה. זה לשמנה ימים, וזה לשמנה ימים, שכתוב ומיום השמיני והלאה ירצה. במה ירצה? בזה שעוברת עליו שבת אחת. כיון שעוברת עליו שבת אחת, אז זה ירצה לקרבן, וזה לקרבן. למה? משום שנדבק ונודמן אל אותה השבת, סוד ברית הקדש, ועל כן הכל הוא בסוד עליון. (ע"כ רעיא מהימנא).

הקיום וסוד כל העולמות. ועל שהן סוד העולמות, כתוב סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. זה סוד האותיות החקוקות בהצנע, מפרשות בחקיקותיו בגלוי. כל אדם צריך להקריב אותו בן קרבן לקדוש ברוך הוא, בשמחה, ברצון הלב, להכניסו תחת כנפי השכינה, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא שהוא קרבן שלם שיתקבל ברצון. סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם (כה, יד):

[זוהר ויקרא פ' תוריע (דף מ"ד.) וביום השמיני ימול בשר ערלתו. מצוה זו לומר לשמנה ימים מילת ברית הקדש. סוד עליון, שכתוב (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. למי? לאותם יראיו, אותם יראי חטא, שהרי סוד הברית הקדוש לא ראוי לגלות, רק להם. ואת סוד הברית הקדוש הרי פשוהו, ונתבאר בכמה מקומות. וסוד זה לשמנה ימים הוא חיוב על העולם, לכל העם הקדוש, שכתוב וביום השמיני ימול בשר ערלתו. יום השמיני - זהו אות ברית הקדש, והוא שמיני לכל הדרגות, ומילת אותו הברית להעביר אותה עולה מלפני הברית. שהרי באותו הזמן שמתכנסים העם הקדוש להעביר אותה העולה מלפני הברית, הקדוש ברוך הוא מכניס את כל הפמליא שלו ומתגלה ודאי להעביר את אותה העולה למעלה מלפני הקדוש. שהרי כל המעשים שישראל עושים למטה,